

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

L'efecte

de **Lucy Prebble**

Traducció de **Jordi Prat i Coll**

Direcció: **Carol López**

Amb: **Paul Berrondo, Nausicaa
Bonnín, Montse Germán i Pau
Roca**

Sixto Paz Produccions

Del 4/02/15 al 8/03/14

Fitxa artística:

Del 4/02/15 al 8/03/15

L'efecte

Autora: Lucy Prebble

Traducció: Jordi Prat i Coll

Direcció: Carol López

Intèrprets:

Connie: Nausicaa Bonnín

Tristan: Pau Roca

Dra. James: Montse Germán

Tom: Paul Berrondo

Escenografia: Paula Bosch

Il·luminació: Luis Martí

Vestuari: Berta Riera

Música i so: Pablo Miranda

Moviment: Ingrid López Belmonte

Disseny cartell: Edu Buch

Fotografia cartell: Bito Cels

Ajudant de direcció: Jan Vilanova

Producció: David Costa i Adriana Nadal

Agraïments: Guille Comín, Família Piella, Miriam Martí, Laura Casero, Bito Cels, Ivan Carrero, David González, Cazcarra Image Group, Sala Muntaner, Ada Vega, Manel Nadal, família Garcia Quiñones, Antonia i Victoria del Bar La Gaviota, i en especial a Juan Carlos Martel per la seva generositat.

Dates i horaris: del 4 de febrer al 8 de març (dissabte 7 de març no hi haurà funció).
De dimecres a dissabte a les 21.30h i diumenge a les 18h

Aquest espectacle funciona pel sistema de taquilla inversa: l'espectador decideix el preu després de veure la funció (inclosa l'estrena).

Durada: 1h 30 minuts

Una producció de Sixto Paz Produccions

Sinopsi:

"Puc diferenciar perfectament qui sóc d'un efecte secundari."

A *L'efecte*, dos joves voluntaris es comprometen a participar en un assaig clínic d'un nou fàrmac antidepressiu que augmenta els nivells de dopamina a l'organisme. En sucumbir a la força gravitatòria de l'atracció i l'amor, però, posaran en entredit l'èxit de l'estudi.

Ara bé, què és l'amor? El resultat dels efectes químics d'una pastilla o un misteri que escapa a qualsevol comprensió?

En aquesta obra, Lucy Prebble, autora de la sèrie britànica *Secret Diary of a Call Girl*, fa una vibrant exploració teatral sobre el cervell humà, els límits de la medicina i la inevitabilitat de l'atracció física.

Crèdits: Bito Cels

Presentació de l'obra:

Aquesta obra és potser el millor que he fet mai i el pitjor que he fet mai. A mesura que em vaig fent gran aquestes contradiccions semblen produir-se cada vegada més. O potser sóc jo que me n'adono més. Les coses són el mateix i el contrari. El cor té dos ventrílocs. El cervell, dos hemisferis ben diferenciats.

Vivim en un procés constant per posar en contacte aquests dos elements, per fer fluir la sang i l'electricitat entre ells. Estem fets per existir en un cicle —no només, crec jo, en la segura presó de la nostra pròpia pell sinó també fora de nosaltres mateixos. Hi ha una teoria passatgera anomenada «la ment estesa» que es pregunta si el que considerem la nostra ment en realitat s'estén més enllà del nostre crani. Això pot semblar incòmode a aquells i aquelles que, com jo, fan del materialisme el nostre déu, però sembla correcte quan pensem en l'art. O en l'amor. Si em trenques el cor, això passa realment al meu pit? O l'acte de trencar-lo es produeix en algun lloc entre tu i jo? Uns centímetres més enllà de la meva mà mentre es dirigeix cap a la meva boca, a l'altura del teu ull, a l'esquerra del forn? Hi ha un viatge entre nosaltres que es veu interromput. No estem tan tancats si pots fer-me mal físicament sense tocar-me. Està sorgint un cicle, en l'espai que hi ha entre nosaltres, i se'n podrien derivar tota mena de símptomes emocionals i físics. Quan ens estimem ens tornem porosos. En tots els sentits. I quan ens fem mal també. Déu meu, és insuportable.

Potser és per això que anem a veure obres de teatre i n'escrivim. Podem practicar amb persones de ficció. Tenim aquell cicle a les fosques, manipulat pels actors i segur al mateix temps. He començat a pensar que l'art no és més que amor interromput. Una persona considerada «normal» es pot implicar en temps real amb una altra en un cicle giratori, empàtic. «Em fas sentir un ésser complet», diem. «I tu a mi», diem. Es tracta d'una comunicació especial, constant, amb una altra persona. Significa ser acceptat del tot; la topografia de la nostra ment per sobre de la seva, el teu cor arrupit a les seves mans. Però un artista només fa la meitat del camí. I després et demana que et reunexis amb ell. Més tard.

Com a escriptora, amb aquesta obra volia expressar-me. Volia que em coneguessin. No volia ser-hi quan això passés. Així doncs, vaig deixar aquests bocins de mi mateixa abandonats en una pàgina tot esperant que completessin el circuit per mi. Durant un temps vaig pensar que l'art era millor que l'amor —un fi en si mateix. Però és pitjor. És un extrem d'una conversa que no vaig ser prou valenta de mantenir. Es tracta de tenir contacte visual amb el mirall. Es tracta d'un os trencat. I una escaiola en cobreix la fractura.

I, per la seva banda, el repartiment té el gran coratge de mantenir les peces juntes. Aquesta esperança perduda. Porten de forma magnífica aquell amor. S'expandeixen i repeteixen i representen amb molta emoció aquesta obra i esperen trobar-se amb tu a mig camí com a públic, envoltats de comprensió i sentiments.

Gràcies a ells i elles. I gràcies a vosaltres. Per completar les coses per mi. Confio que tots nosaltres completarem el viatge.

Lucy Prebble

Premis i crítica:

L'efecte (*The Effect*), va guanyar el Critics Circle Award a la millor nova obra de teatre el 2013. Es va estrenar el novembre de 2012 al National Theatre de Londres.

Crítiques arran de l'estrena al National Theatre:

"Una obra sorprenentment rica i gratificant, tan intel·ligent com emocionant". Charles Spencer. *The Daily Telegraph*. 14.11.12

"Una obra profunda i revulsiva (...) Lucy Prebble és una de les veus més intel·ligents de teatre britànic". Henry Hitching. *Evening Standar*. 14.11.12

"Un text genuïnament provocador". Paul Taylor. *The Independent*. 15.11.12

"L'efecte ens fa emocionar gràcies a fer-nos rumiar". Andrzej Lukowski. *Time Out*. London. 23.2.13

"Impecablement dirigida (...) una obra de quatre personatges en què s'explora l'amor, la depressió i les limitacions de la neurociència". Maxie Szalwiska. *The Sunday Times*. 18.12.13

"Text intel·ligent que prova la qualitat de l'escriptura de Lucy Prebble". Michael Billington. *The Guardian*. 14.11.12

L'autora: Lucy Prebble

Lucy Prebble escriu per al cinema, la televisió, el teatre i els videojocs. La seva última obra teatral, *L'efecte* (*The Effect*), va guanyar el Critics Circle Award a la millor nova obra de teatre el 2013 i es va representar al National Theatre de Londres. També és l'autora d'*ENRON*, representada al West End i a Broadway després d'exhaurir les localitats al Royal Court Theatre i al Festival de teatre de Chichester. La seva primera obra, *The Sugar Syndrome*, es va representar al Royal Court Theatre i va guanyar el George Devine Award. És la creadora de la sèrie de televisió d'ITV *Secret Diary of a Call Girl*, escriptora per al videojoc *Destiny* i actualment desenvolupa la seva pròpia sèrie per a HBO.

El traductor: Jordi Prat i Coll

Girona, 1975. Llicenciat en Comunicació audiovisual per la UPF (1998) i en direcció escènica i dramaturgia per l'Institut del Teatre de Barcelona (Premi extraordinari, 2002). Director, dramaturg i guionista, combina la dedicació creativa al teatre amb l'audiovisual i la pedagogia.

Com a dramaturg, ha escrit textos com ara *Carrer Hospital amb Sant Jeroni* (Premi Recull 2000 i publicat a Itàlia sota el nom de *Dietro l'angolo*), *Obra vista* (2005), *M'he llegit* (2007), *Gossos de porcellana* (2009), *La Festa* (2009), *Emporion* (2011) i *De quan somiava* (èxit recent al Teatre Lliure). També ha traduït *Eva Perón*, de Copi, *Lluny*, *Una còpia* i *Sis nenes jueves* de Caryl Churchill, *Tres Dones* de Sylvia Plath, *Pensaments escrits al caure de les fulles* d'Ayub Khan-Din, *Vides privades* de Noël Coward o *Madame Melville* de Richard Nelson.

Com a director, ha dirigit al Teatre Lliure *Eva Perón* de Copi, *Una Còpia* de Caryl Churchill (Premi Butaca a millor espectacle de petit format), *Songs of wars I have seen* de Heiner Goebbels, *De quan somiava* i *Liceistes i cruzados*.

A la Sala Beckett ha dirigit *Lluny* de Caryl Churchill, *Obra vista* i *Vespres de la Beata Verge* d'Antonio Tarantino. A la Sala Atrium ha dirigit *Hamlet-Laforgue* de Jules Laforgue i *Quartett* de Heiner Müller (Nominació als premis Butaca a millor espectacle de petit format). Al Festival Temporada Alta ha presentat *Pensaments escrits al caure de les fulles* d'Ayub Kan-Din, *Vides Privades* de Noël Coward, *Lola la comedianta* de F.G. Lorca i *La Festa*. Altres espectacles que ha dirigit són *El público* de F.G. Lorca, *Mon Brel*, *L'armari en el mar* de Joan Brossa i J.M. Mestres Quadreny o *50 sonets*. Com a pedagog, ha impartit diversos seminaris de poesia i cursos intensius d'especialització en la direcció escènica o en la interpretació.

Habitualment dóna classes de dramaturgia a l'Obrador de la Sala Beckett i de direcció escènica i d'interpretació a Eòlia. Forma part del nucli de l'equip pedagògic que ha engegat el projecte de l'Escola Superior d'Art Dramàtic d'aquest centre.

La directora: Carol López

Barcelona, 1969. Llicenciada en Dramaturgia i Direcció Escènica per l'Institut del Teatre de Barcelona. Directora Artística de la Villarroel (2010 /2013). Col·labora com a docent a l'ESCAC des de 2010.

Ha impartit Seminaris de Creació d'un Espectacle a La Casa del Teatro de Bogotà (Colòmbia, 2009) i de Caracas (Veneçuela, 2008) i classes a l'Institut del Teatre de Barcelona, Universitat Pompeu Fabra i L'Obrador de la Sala Beckett.

Ha escrit articles per a diversos diaris.

Trajectòria com directora i dramaturga:

2014. *El viaje a ninguna parte*, de Fernando Fernán Gómez (Direcció). CDN. Sala Valle Inclán (Madrid)

2013. *Hermanas* (Dramaturgia i Direcció) Teatro Maravillas (Madrid)

2012. *Cosí FUN tutte*. (Dramaturgia i Direcció). Gran Teatre del Liceu de Barcelona.

2012. *Res no tornarà a ser com abans*. (Dramaturgia i Direcció). La Villarroel.

(*Nominacions Premis Max: millor autor català i millor actor repartiment*)

2012. *Concert Pastora* dins Cicle 4 Acords. (Dramaturgia i Direcció). Teatre Romea

2011. *L'any que ve serà millor*. (Dramaturgia

conjunta amb Mercè Sàrrias, Victòria Szpunberg i Marta Buchaca). Direcció: Mercè Vila Godoy. La Villarroel. Premi Max millor Autor en català.

2010. *Germanes* (Guió i Direcció). TV Movie, produïda per la Televisió de Catalunya, Focus i Ovideo. Emesa a TV3 el 8 de Gener del 2012

2010. *Tres dones i un llop*, de Javier Daulte. (Direcció). La Villarroel

2009. *Boulevard* (Dramaturgia i direcció). La Villarroel

2009. Gala Premis Nacionals de Cultura (Guió i Direcció). En directe al canal 33.

2009. Gala Barcelona Aixeca el teló (Guió i Direcció). En directe a TV3.

2008. *Germanes* (Dramaturgia i direcció). La Villarroel. Premis Max 2009: Autor en

català, Actor de repartiment (Paul Berrondo). Premis Certamen Directoras Torrejón de

Ardoz 2009: Primer premi a la millor Direcció i Premi especial Jose Maria Roderó.

Premis de la Crítica 2008: Direcció, Actriu (Amparo Fernández). Premis Butaca

2008: Espectacle, Text Actriu repartiment (Maria Lanau).

2007. *10/12/44*, de Carles Flavià. (Direcció). Sala 2 – Club Capitol

2007. *En defensa dels mosquits albins*, de Mercè Sarrias (Direcció). Sala Tallers- TNC.

2006. *987 dies* (Dramaturgia i direcció). Teatre Micalet de València.

2006. *Last chance* (Dramaturgia i direcció). Teatre Lliure de Montjuïc- Espai Lliure

2005. *V.O.S. (versió original subtítulada)* (Dramaturgia i direcció). Teatre Lliure de

Montjuïc- Espai Lliure. Premis Butaca 2005: Actriu de Repartiment (Ágata Roca),

Espectacle de Petit Format i Direcció. Un total de dues nominacions als Premis Max

de Teatre. 2005: Espectacle Revelació (Catalunya) i Autor Català (Carol López)

2004. *Esthetic Paradise*, de Victoria Szpunberg (Direcció). Sala Beckett (dins la programació del Fòrum 2004)

2004. *Una història en 4 parts* (Dramatúrgia i direcció). Teatre Lliure de Montjuïc Espai Lliure. Cicle Assaigs Oberts.

2003. *No pido nada excepto tiempo soleado*, de Raymond Carver (Dramatúrgia dels poemes de Raymond Carver i direcció). Teatre Lliure de Montjuïc Espai Lliure – Cicle Assaigs Oberts.

2001. *La Senyoreta Júlia*, d'August Strinberg (Direcció). Cia. Mutis pel Fòrum – Inauguració Temporada Auditori Villareal. Temporada a Barcelona - Sala Muntaner (2003). Premis Festival de Foios (2006): Espectacle i Actor (Sergio Caballero)

1999. *Susie*, de Carol López (Autora i directora). Institut del Teatre–La Cuina. Premi Maria Teresa de León 1998. Publicada a Edicions ADE, núm. 23

Els actors:

Nausicaa Bonnín

Trajectòria:

Teatre:

2014. *La Dama de les Camèlies* d'Alexandre Dumas. Dir. Hernán Bonnín. La Seca

2014. *Ocells i llops*, de Josep M. De Sagarra. Dir. Lurdes Barba. TNC.

2014. *Tots fem comèdia*. Dir. Joaquim Oristrell. Teatre Poliorama.

2012. *Grooming*, de Paco Bezerra. Dir. José Luís Gómez. Teatro de la Abadía. Madrid

2011. *La Gaviota*, de Anton Chejov Dir. Rubén Ochandiano Teatro Lara ("Nina")

2007/09 *El Llibertí*, de Erik Emmanuel Schmitt Dir. Joan Lluís Bozzo Teatro Poliorama.

2007. *El jardí abandonat*, de Santiago Rusiñol Dir. Francesc Nel.lo. Espai Brossa

2006. *Nausica*, de Joan Maragall Dir. Hermann Bonnín Teatre Grec de Barcelona

2005. *Magnus*, de Jordi Teixidor Dir. Oriol Broggi Sala Beckett

2005. *La intrusa*, de Maurice Maeterling Dir. Hermann Bonnín Espai Brossa

2001. *Aquí al bosc*, de Joan Brossa Dir. Jordi Coca. Espai Brossa

1998. *El Bell Lloc*, de Joan Brossa Dir. Carlos Pazos. Espai Brossa

1994. *Contes dels boscos de Viena*, de Ödon Von Horvath Dir. PepMunné Teatre Condal.

1993. *Cartes a nenes*. Dir. Hermann Bonnín. Teatre Malic

Cinema:

2014. *Los Tontos y los Estúpidos*. Dir. Roberto Castón

2012. *El cuerpo* (co-laboració) Dir. Oriol Paulo

2010. *Elisa K* (col-laboració) Dir. Judith Collel & Jordi Cadena

2009. *Tres días con la familia* (protagonista) Dir. Mar Coll

2007 *Lo mejor de mí*. Dir. Roser Aguilar

2007. *Dibujo de David* (Corto) Dir. Iván Morales

2006. *La vida abismal*. Dir. Ventura Pons

2005. *Las vidas de Celia* Dir. Antonio Chavarrías

1995. *Andrea*. Dir. Hermann Bonnín y Sergi Casamitjana

Televisió:

2014. *Fassman*. TVMovie per TV3 Dir. Joaquim Oristrell (protagonista)

2012. *Familia*, sèrie de DLO per a Tele 5 (protagonista)

2011. *Barcelona, ciudad neutral*, mini sèrie per a TV3 (protagonista) Dir. Sonia Sánchez.

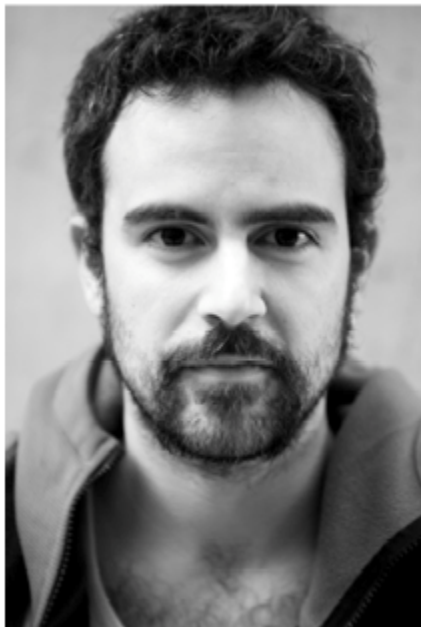
2011. *Sagrada Família*, sèrie de DagollDagom per a TV3.

2005/09. *El cor de la ciutat*, sèrie de TV3

2006. *Càmping*, telefilm de Lluís Alcarazo

Pau Roca

Actor, director i dramaturg, Pau Roca va néixer a Barcelona el 24 de Juny de 1982, en plena revetlla de San Joan. Fill de Cristina Jover i Pierre Roca. Es va formar aviat en interpretació, completant els 3 anys del centre d'art dramàtic Nancy Tuñón. A la vegada, va compaginar 4 anys d'estudis de direcció cinematogràfica a l'ESCAC. Ha

participat en cursos i tallers de la mà de Juan José Campanella, Walter Rippel, Julio Manrique, Pep Armengol, Jordi Frades, Joan Marimón, Txiki Berraondo, Animalario, Alfredo Sanzol, i Will Keen entre d'altres.

Va compaginar els estudis amb el rodatge de la pel·lícula *Joves* (2003), de Ramon Termens i Carles Torras (2003); posteriorment *Estocolm* (2004), dirigida per Orestes Lara; també el llargmetratge *Fin de curso* (2004), de Miguel Martí. Un cop acabats els seus estudis, participa a la sèrie d'èxit de TV3 *Ventdelplà* (2005-2010), en la que va treballar diverses temporades.

Durant aquest període de rodatge va rodar la pel·lícula *Pactar con el gato* (2006), escrita i dirigida per

Joan Marimón. Posteriorment Pau protagonitza a Tele 5, la sèrie *MIR* (2007), i més tard a Antena 3 la sèrie *Lex* (2008). També participa en sèries com *De Moda*, *Hospital Central*, o *Comisario*, o fa poc *Niños robados*.

Darrerament la pel·lícula *Nit d'estiu* (2012), de Dani de la Orden.

El seu recorregut com actor també li permet participar en múltiples treballs sobre els escenaris. Així en teatre ha fet *La cabra (o qui és Sylvia)* (2006), d'Edward Albee, dirigida per Josep Maria Pou; *Una vella coneguda olor* (2011), de Josep Maria Benet i Jornet, dirigida per Sergi Belbel; *L'illa dels monzons* (2010), sobre contes de Quim Monzó, dirigida per Jordi Faura; *Cock* (2011/12), de Mike Bartlett, dirigida per Marta Angelat; *Londres* (2010), de Simon Stephens, dirigida per Marta Angelat; *Pasqua* (2009), d'August Strindberg, dirigida per Francesc Cerro; *Romeo y Julieta* (2009), de William Shakespeare, dirigida per Will Keen; *Hamlet*, de Will Keen (2012); *Actes indecents* (2005), de Moisés Kaufman, dirigida per Teresa Devant; *Trilogia en Nueva York* (2004), de Harvey Fierstein, dirigida per Òscar Molina; *Motortown* (2010), de Simon Stephens, dirigida per Thomas Sauerteig.

En Pau també ha treballat com actor, a l'obra *The Quarry Men Show* (2011/12), dirigida per ell mateix i escrita per Jan Vilanova, Iván Tomás i ell mateix. Co-escriu també l'obra *De puta a diputada*, dirigida per Juanjo Sánchez. Arrel d'aquestes col·laboracions decideix crear la productora SIXTO PAZ amb la qual fa d'actor a l'obra *Si existeix encara no ho he trobat* de Nick Payne dirigida per Marilia Samper (Sala Beckett 2013) i a l'obra *Pulmons* de Duncan Macmillan i també dirigida per la Marilia Samper (Sala Beckett 2014). Actualment estrena també a la Sala Beckett *L'efecte* de Lucy Prebble dirigida per Carol López. Aquests darrers treballs els ha compaginat amb el rodatge de les sèries *Gran Reserva: el origen* i *Bajo Sospecha*.

A més dirigeix amb Sixto Paz Produccions l'obra *Elvis & Whitney* d'Ivan Tomás al Teatre Poliorama (2013).

Como a director de cine va dirigir el curtmetratge *You, fucking idiot* (2004).

Montse Germán

Va estudiar a l'Institut del Teatre de Barcelona i ha acumulat experiència com a actriu a tots els mitjans.

En teatre acumula espectacles com *El destí de les violetes*, de Beth Escudé, a la Sala Beckett (1995), i *El rei Joan* al Mercat de les Flors (1995) i *La profesión de la senyora*

Warren (1997) totes dues dirigides per Calixto Bieito (1995). A més treballa amb Manuel Dueso en diverses ocasions com ara a *Sara i Simón*(1996), *Estrip-tis* (1998) o *Matem els homes* (2002) entre d'altres.

També puja als escenaris amb *El temps i l'habitació*, dirigida per Lluís Homar i estrenada al Teatre Romea (1996), *La barcanova* al TNC (1999), *Germanes*, dirigida per Carol López o *Agost*, dirigida per Sergi Belbel. El 2013 estrena a la Sala Beckett amb Sixto Paz Produccions, *Si existeix encara no ho he trobat* de Nick Payne dirigida per Marilia Samper.

Durant tota la seva carrer atambé participa en clàssics com ara *El mercader de Venècia* dirigida per Sergi Belbel (1994) i *Romeu i Julieta* dirigida per Maurice Durozier (1998), entre molts d'altres.

En televisió apareix a les populars sèries de TV3 *Laberint d'ombres*(1998-2000) o *Estació d'enllaç*(1997), així com a *Jet Lag* (2002). També

participa a les recents *Infidels* (2009-2011) i *Kubala, Moreno i Manchón* (2012).

A més, a nivel nacional treballa a sèries com *El Comisarioo Hospital Central*.

Debuta al cinema amb Cesc Gay i la seva pel·lícula *Ficció* el 2005. Al seu debut a la gran pantalla el segueix en títols com *Atlas de Geografía Humana* (2006), *Tocar el cielo* (2007), *El patio de mi cárcel* (2008) o *Els nens salvatges* (2011).

També té l'oportunitat de participar en el món de les minisèries amb títols com *Les veus del Pamano* dirigida per Lluís Maria Güell (2009) i *El Castigo* de Javier Calparsoro (2008); i de les tv-movies amb *Positius* dirigida per Judith Colell (2007) i *El partido* de Juan Calvo (2006).

El 2014 ha participat a la pel·lícula *Sonata per a Violoncel* de la directora Anna M. Bofarull i produïda per Kaboga Art & Films.

Paul Berrondo

Llicenciat en Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona

Resum de la trajectòria

Teatre

2012. *Voyager*. Dramatúrgia i direcció: Marc Angelet. TNC/T6.

2008-2009. *Germanes*. Dramatúrgia i direcció: Carol López . Sala Villarroel. Focus.

2007. *Un enemigo del pueblo*, de Henrik Ibsen. Direcció: Gerardo Vera. Teatre Tívoli Barcelona i gira nacional Prod. CDN.

2005. *V.O.S (Versió original subtitulada)*. Direcció: Carol López. Producció Teatre Lliure. Espai Lliure de Barcelona

2000-2001. *El alcalde de Zalamea*, de Calderón de la Barca. Direcció: Sergi Belbel. Producció del TNC- i la Compañía Nacional de Teatro Clásico. Temporada al TNC, Teatro de la Comedia de Madrid i gira per Espanya.

Copyright Gernau Juan

2000: *El criat*, de Robin Maugham.

Direcció: Mario Gas. Producció Bitó Produccions, S.L. Temporada Mercat de les Flors de Barcelona i gira per Catalunya.

Cinema

2009. *V.O.S* de Cesc Gay. Prod. Messidor Films (Protagonista)

2007. *El perfume*, de Tom Tykver. Producció Constantin Films (actor principal)

2001. *El beso del oso*, de Sergei Bodrov. Producció de Tornasol Films (Actor Secundari)

1996. *BWANA* d'Imanol Uribe. Producció d'Origen S.A. (Actor Principal)

Televisió

2010-2014. *La Riera*. Sèrie per a Tv3 Dir. Esteve Rovira(Paper Principal)

2010. *Alakrana*. Mini sèrie(2 capítols) per a Tele5. Dir. Salvador Calvo.P rod.Telecinco Cinema. Fausto. Zentropa Spain(Paper Principa)

2001. *Miguel Hernández*. Sèrie per a TVE. Direcció: José Ramón Larraz. Producció de Lotus, S.A.

2000-1999-98. *Laberint d'ombres* (tres temporades) Telenovel·la per a TV3. Direcció: Silvia Quer (Actor Principal)

Com a dramaturg i director

2013. *Nedant cap a la Mar de la Xina* (Almeria Teatre)

2015. *Waikiki Honolulu* (Off-side del Romea)

Premis

2009. Premi MAX al Millor Actor de Repartiment per l'obra *Germanes*.

La companyia:

Sixto Paz

La productora Sixto Paz va néixer farà uns dos i mig amb voluntat d'arribar per quedar-se. Formada per 5 individus no tots necessàriament lligats al teatre en els seus orígens, tenim clar que el teatre no és tan sols un art sinó també una forma de vida, i per tant, una activitat que ha de ser sostenible.

Creiem en fer un esforç constant i analític sobre la manera d'arribar al públic avui dia, considerant els sistemes de promoció clàssics quelcom caduc (si més no, en part). Així doncs una ocupació important de la nostra empresa és la de canviar les regles del joc. En els tres espectacles que hem estrenat, a la Sala Beckett i al Teatre Poliorama, hem confirmat que posant inventiva i sobretot, fent participi l'espectador de la presa de decisions, aquest respon venint, vehiculant el boca-orella en la direcció que desitgem i, fins i tot, comproment-se amb l'espectacle de maneres insospitades.

Artísticament mai ens definirem. Som les nostres circumstàncies i, per tant, pretenem ser tan eclèctics com ho és la nostra realitat. Per això, sempre tendirem a treballar amb diferents grups humans que aportin riquesa i personalitat. Ésser humà, emocions, actualitat i l'espectador com a obsessió.

Els Sixtos són:

Jan Vilanova

Ajudant de direcció
Autor

Pau Roca

Director Artístic
Actor

Paula Bosch

Escenografia

Adriana Nadal

Producció i gerència

David Costa

Producció i màrqueting

**Arnau Maymó
Clara Molins**

Premsa

Més informació:

<https://ca-es.facebook.com/SixtoPazProduccions>

[@SixtoPazTeatre](https://twitter.com/SixtoPazTeatre)

Activitats:

***L'efecte*, a la 2a Lliga de Teatre**

L'efecte serà l'espectacle que inauguri la 2a Lliga de Teatre. Aquesta primera jornada es celebrarà l'11 i 12 de febrer a la Sala Beckett.

A la 2a jornada els equips de La Lliga de Teatre aniran al Club Capitol a veure *Animals de Companyia* i a la 3a jornada podran veure *Una Giornata particolare* a la Biblioteca de Catalunya.

La darrera jornada de la Lliga es decidirà segons la votació dels equips que, en aquesta edició, triaran quina obra aniran a veure.

Què és la Lliga de Teatre?

Una nova manera de gaudir del teatre en companyia dels amics. Aprendre sobre les obres que es van a veure i descobrir el teatre a través de preguntes i reptes.

Descripció

La Lliga de Teatre és un joc per equips.

Els equips inscrits han de veure 4 obres de teatre en diferents sales de Barcelona durant 4 jornades marcades pel calendari de La Lliga, .

El primer repte dels equips és no faltar a cap de les cites i, per tant, veure les obres.

El segon repte és resoldre una sèrie de preguntes en el post-funció. Per fer-ho es podrà utilitzar l'aplicació del telèfon o bé quedar-se al teatre/bar compartint el joc, perquè entre tots el debat i els descobriments siguin més interessants.

Segons l'habilitat i les respostes de cada equip es determinarà una classificació que ens portarà a resoldre qui serà l'equip guanyador de la Lliga de Teatre.

Dues lligues

Les dates sempre coincideixen amb el mateix dia de la setmana: per aquesta primera edició hi ha un grup de dimecres i un grup de dijous, i les jornades estan repartides entre octubre i desembre.

Link per visualitzar l'app de la Lliga

<http://lligadeteatre.mobapp.at/landing/Desktop#.VBajYmTV9FM>

**Sala Beckett/Obrador
Internacional de Dramatúrgia**

Alegre de Dalt 55 bis
08024 Barcelona
www.salabeckett.cat

info@salabeckett.cat
premsa@salabeckett.cat

segueix-nos també a facebook i a Twitter @salabeckett

Espai subvencionat per:

Amb la col·laboració de:

